

ՀԱՅՐԵՆԻՔԻ ԿԱՆՁՐ

Դրեց Մ.

այր Հայրենիքից, զիլ ուժեղ ձայնով շեփորն է հնչում,
Դարերի երազ, մեր վեհ իղձերի կանչը ներգաղթի,
Ու փոյր-եղբայրներ, ժպտուն գրկաբաց մեզ են սպասում
Աչքներն սկեռած, մեր մոտքի դռան, երկրում Դրախտի:

Կանչը հասնում է մեր ականջներին մեղմ, փաղցրահնչուն,
Դեպի Հայաստան, դեպի մայր երկիր, ազատ ու անկախ,
Եվ սեզ լեռները, զվարթ բնդագին արձագանքում են,
Դեպի Հայաստան, դեպի մայր երկիր, ազատ ու անկախ:

Վաղուց անհամբեր ու սրտատրոփ սպասում էինք,
Մեծ ավետաբեր, լուրին կենսատու հույս ու հույզերի,
Ո՛հ այժմ որ տեսնում ենք, իրականացած մեր սուրբ երազը
Եվ գոհ ու ուրախ, մեր խոսքն ենք ասում երախտիկների:

Ու տունն է այսօր, մեր մեծ ներգաղթի. մեծ ավետիսի,
Ու մեր օրտերը խիստ տրոփում են, զվարթ ցնծագին՝
Տունն է այսօր չորս կողմում ցրված համայն հայերի՝
Որով կերտվում է, մեր լույս ապագան, հույսը քանկագին:

Է՛յ ջան հայրենիք, ջան իմ Երևան, ֆեզի ենք գալիս,
Քո գիրկն ընկնելու անծայր աշխարհի բոլոր կողմերից,
Մեր եղբայրներին ձեռք ձեռքի տված ֆեզ ծաղկեցնելու
Եվ քո աշխույժով ու քո նոր կյանքով մենք արթննալու:

(«Վերածնունդ», քիվ 1383)

